

Vall d'Arús

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Banda sud-est del terme municipal
Emplaçament
Alçada: Delimitada entre les finques de can Bogunyà i del Mas de les Fonts
326m

Coordenades:

Latitud: 41.36362
Longitud: 1.94372
UTM Est (X): 411655
UTM Nord (Y): 4579662

Classificació

Número de fitxa 08295-797
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs Natura 2000 – Àrea especial de conservació
inspire:
Observacions protecció: PEIN pel Decret 328/1992, de 14 de desembre
Data aprovació: dt., 05/09/2006 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Penyes del Mas - Espadat de Baix](#)

[Xarxa Natura 2000](#)

[Penya Esquerdada](#)

[Els Soldats Vigilant](#)

[Ermita de Sant Silvestre](#)

Descripció

La Vall d'Arús és una de les àrees naturals més impressionants del terme municipal de Vallirana. Geogràficament està delimitada pel Serrat de Sant Silvestre, la Penya Rubí i el Puig Vicenç al nord, pel Serrat de can Güell a llevant, per la Penya Caiguda al sud i per l'Espadat de Baix a ponent. Es tracta d'una vall oberta de relleus suaus delimitada pels anteriors cims. La zona és travessada pel camí PR-C 163 que va en direcció al Puig Vicenç i també cap a la Penya del Moro. La vegetació està representada per boscos de pi blanc i carços, i està regada pel torrent de Campderrós, pel del Salt del Bou i pels fondos de la Guixera i de la Vall d'Arús. La vall està caracteritzada per les construccions de pedra seca i els forns de calç, així com per la presència de la masia de can Bogunyà (una de les més antigues del municipi) i sobretot de l'ermita de Sant Silvestre, originària del segle X. La zona era una de les àrees de cria i nidificació de l'àliga perdiguera o cuabarrada (*Aquila fasciata*), tot i que des de l'any 2010 no hi ha indicis de la seva presència dins del terme de Vallirana. Tot i això encara es conserven restes d'alguns dels nius de la parella d'àligues que havia estat documentada al terme (penyes del Salt del Bou). L'espai està inclòs dins de l'ENP de les Muntanyes de l'Ordal.

Història

Antigament, la zona era coneguda com la Vall d'Esparreguera. La zona va patir l'acció dels incendis forestals dels anys 1995 i 2013. En relació a la presència de l'àliga perdiguera o cuabarrada, cal dir que hi ha testimonis que afirmen que entre finals dels anys cinquanta i l'any 1972, aquesta espècie va ser absent del territori donades les contínues molèsties i la cacera que va patir. A partir d'aquell any es va recuperar la parella territorial que posteriorment, a partir del 2010, va tornar a desaparèixer.

Bibliografia

AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 65. [Http://www.naturalocal.net](http://www.naturalocal.net) (Consulta: 26-06-2017).
MARGALL, M.; MIRALLES, J. (2016). Diagnosi dels espais lliures-Municipi de Vallirana. Informe tècnic. Barcelona: [Diputació de Barcelona, Inèdit], p. 19, 42.
SAURET I CATASUS, Jaume; GONZÁLEZ MORENO-NAVARRO, Manuel (1989). Vallirana. Dades històriques (904-1900). Homes, fets i gents. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 8.

